

kövesútra. A mi Polzkink viszont benne van a megmaradt tíz százalékban, mert I. Mag Pali átvezette annak a hídnak a gerendáin, s az utánunk küldött golyók sem tettek benne kárt. A Münchenben írott s onnan a kezembe került hadtörténeti tanulmány még közelebbi adatot közöl. Az áll benne, hogy július 31-én a mi hadosztályunk parancsnoka személyesen megjelent Huszton, a hadsereg-parancsnokságon, — akkor már Dálnoki Miklós Béla a hadsereg parancsnoka — s jelenti: „Csapatai elég jól jöttek ki a visszavonulásból: a tüzérség körülbelül 50 százalék, a gyalogság 30—40 százalékos létszámmal.” Ez érdekes: már az is jó eredménynek számított, ha a gyalogságnak 60—70 százaléka odaveszett. De mennyi veszett oda valójaiban? Hiszen nem kétséges, a parancsnok jelentése szépít, én legalábbis nem hiszek neki, milyen hadosztályparancsnok az, aki bevallja, hogy kétségbeejtő pusztulásba vezette a rábízott alakulatokat?

Ugyanazon a napon, július 31-én a huszti hadsereg-parancsnokságon megjelenik Raus német páncélos tábornok és közli a felsőbb német utasítást. A felsőbb hadvezetés szándéka és parancsa: „ellentámadással a támadó ellenséges erőket megverni és a Hunyadi-állást biztosan tartani.”

Ezzel a hadsereggel! Ellentámadással megverni a támadó szovjeteket! A világ legerősebb hadseregét! Biztosan tartani a Hunyadi-állást! Őrt állni a Kárpátok gerincén. Ezzel a szétvert, roncsaiban is alig létező hadsereggel.

Most tehát ez következik. És természetesen egy új fejezet.

(Folytatjuk.)

TARDI SÁNDOR GRAFIKÁJA